



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

97. Quænam sit materia, & forma huius Sacramenti? Et quædam sit  
materia, & forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem inter  
absentes? Ex p. 3. tr. 4. res. 250. aliâs 251. ibid. p. 394.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolver.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

## Tractatus Sextus

394

Sententiam improbabilem esse docet Coninch de Sacram. dif. p. 24, dub. 3, num. 29.

2. His tamen non obstantibus Melchioris Canis sententiam, quam supradictis notis auctores citati inurunt, sequuntur nouissimè nostris temporibus duo viri doctissimi sacerdos Theologiz in Academia Duacena publici Professores, Gulielmus Estius in 4. sent. dif. 26, §. 10. Franciscus Sylvius in 3. part. D. Thoma quest. 42. art. 2. querunt i. qui octo argumenta adducit ad probandum Sacramenti matrimonij ministrum esse solum sacerdotem. Et hanc sententiam tanguam probabilem videtur admittere Didacus Nugnus in 3. part. to. 1. q. 64. art. 6. diff. 1. concl. 2. Sed an ita reuera sit, aliis iudicandum relinquo: mihi enim placet communis sententia, assertens ministrum huius Sacramenti esse ipsos contrahentes, ut alibi diximus.

Alibi infra  
ex doctrina  
Ref. 113. sig.  
wantur in fine,  
& in alia  
Ref. eius an-

not.

3. Norandum est tamen hic obiter, Tolerum lib. 7. cap. 6. num. 4. docere ministrum in hoc Sacramento ante Concilium Tridentinum non fuisse necessarium, at postea esse necessarium, & pertinere ad essentiam matrimonij ministrum, & teltes. Sed haec verba continere multa absurdula notauit Basilius Pontius de matrim. lib. 1. cap. 8. num. 8. nempe Tridentinum non fuisse necessarium ministrum in matrimonio: & tamen Sacraenta non perficiuntur sine ministro; deinde posse Ecclesiam alium ministrum constitutre. Quæ omnia cùm sint absurdissima, & viro docto indigna; dicendum est contra Pontium sub nomine ministri Toletum intelligere sacerdotem assistenter cuius testibus matrimonio, & sic omnia absurdula cessant, nam præsentia Parochi ante Tridentinum non erat necessaria ad contrahendum matrimonium, postea vero sic.

### RESOL. XCVII.

*Quenam sit materia, & forma huius Sacramenti?  
Et quenam sit materia, & forma in matrimonio contrahendo per Procuratorem inter absentes? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 250. alias 251.*

§. 1. Prima opinio afferit, internum consensum contrahentium esse materiam, verba autem esse formam. Ita Nauatus cap. 22. n. 20. & Sylvester verb. matrimonium, num. 1. Secunda contra Nauarum docet, nempe verba esse materiam, consensum formam. Ita Maior in 4. dif. 26. quest. 1. & 3. Tertia tenet verba ab uno prius prolatæ esse materiam, alterius vero verba esse formam. Ita Vistoria in summa, n. 245. Quarta docet, verba contrahentium, esse sibi mutuo materiam, & formam, qua enim matrimonij contractum inchoant, & offerunt, materie rationem obtinent: qua vero eundem acceptant, perficiunt, & complent, formæ rationem habent. Ita DD. quos citat, & sequitur Sanchez de matrim. to. 1. lib. 2. dif. 6. quibus ego addo Coninch. de Sacram. dif. 24. dub. 3. num. 32. & 33. Villalobos in summa tom. 1. tract. 13. difficile. 6. num. 2. & Suarez in 3. part. tom. 3. dif. 2. sent. 1. off. 1. Quinta opinio afferit, materiam huius Sacramenti esse coniugum corpora mutuò tradenda, formam vero esse verba coniugum contrahentium. Ita Paludanus, Couarruias, D. Antoninus, & alij, quos citat, & sequitur Layman. in Theol. moral. lib. 5. tract. 10. punct. 1. cap. 2. num. 3.

2. Mihi quarta opinio magis placet. Sed quenam sit materia & forma in matrimonio contrahendo per procuratorem inter absentes, vide Sanchez to. 1. lib. 2. dif. 11. q. 4. n. 28. cuius sententia displicet Basilio Pontio de matrim. lib. 1. cap. 10. num. 6.

### RESOL. XCVIII.

An Parochus teneatur sub mortali interrogare sponsu de mutuo consenserit? Et notatur non teneri Parochum interrogare sponso contrahentes, an aliquod impedimentum habeant, ut contrahere possint? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 129. alias 294.

§. 1. Respondeo quod debet Parochus visum sensu ante contractum, an scilicet liberè consentiat, ut precipit Concil. Tridentinum sif. 24. q. 1. eius tamen omissione, quando alius Parochio confitetur, liberè consentire, est leuis, & tantum culpa venialis. Et ita docent Coninch de Sacram. dif. 17. dub. 3. concl. 4. n. 74. & Sanchez tom. 1. lib. 3. dif. 3. 8. num. 8. Gutierrez ubi infra.

2. Notandum est etiam hic contra Veterem in Speculo in appendice dub. 2. concl. 1. & 2. non resci Parochum interrogare contrahentes, an aliquod impedimentum habeant ne contrahere possint, & ita teneat Gutierrez de matrim. cap. 69. n. 17. & Sanchez ubi supra num. 10.

### RESOL. XCIX.

An Parochus, si intellecto consensu contrahentem, non dicat, ego vos coniungo in nomine Patris, &c. peccet mortaliter? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 155. alias 256.

§. 1. Affirmatio responderet Rebello part. 1. lib. 2. 9. 7. sent. 2. n. 4. ubi sic ait. Opus est ut Parochus intellecto utriusque consensu dicat, Ego vos coniungo in nomine Patris, &c. vel alii verbis statutis iuxta Provincias concurruendem. Quæ verba licet non sint de necessitate Sacramenti, cum sint forma ipsius, sunt tamen necessitate praescripsi sub mortali obligantibus, adhibenda. Ita ille, & post illum Cenedus in 99. Can. quest. 30. num. 3. & Zanardus in direct. part. 1. de sacram. matr. 1. 10. q. 27.

2. At contraria sententiam tenet Villalobos in sum. tom. 1. tract. 13. difficile. 6. num. 3. sicut assertens [No obstante, que el Concilio dice que el Paroco entendiendo el consentimiento de las partes diga aquellas palabras.] Ego vos in matrimonium coniungo in nomine Patris, &c. [Otras según el visto recibido de la tierra, lo qual dice Rebello que obliga peccado mortal, mas yo soy de parecer, que obliga solo a venial, porque ni las palabras son de mánca, que den a entender otra cosa, ni la materia es grave.] Sic ille, & ante illum Gutierrez de matrim. cap. 69. n. 16. Sanchez tom. 3. lib. 8. dif. 38. num. 7. & Coninch. de Sacram. dif. 27. dub. 4. num. 45. & ego hanc sententiam teneo.

### RESOL. C.

An si Parochus, dum matrimonium contrahitur, si distractus, & non aduerterat ad ea, qua in eis ieiunatur, dictum matrimonium sit validum? Et quid est dicendum de testibus in predicto casu? Et an, si Parochio contradicente celebratur matrimonium, sit validum? Et cur si inferius, an si Sacerdos proferat super materiam legittimam formam Sacramentorum, dif-